

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: Š. S.**, nar. ..., bytem v L., ul. B. č. p. 1575, PSČ ..., zastoupené JUDr. Jaroslavem Trkovským, advokátem, se sídlem v Lounech, ul. Mírové náměstí č. p. 124, PSČ 440 01, proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení**, sídlem v Praze 5, ul. Křížová č. p. 25, PSČ 125 08, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 12. 2016, č. j. „X“, o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 21. 12. 2016, č. j. „X“, a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 9. 2016, č. j. „X“, se **pro vadu řízení zrušují** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **p o v i n n a** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení **ve výši 6.002,-Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení žalobou napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení 21. 12. 2016, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 9. 2016, č. j. „X“. Uvedeným rozhodnutím ze dne 22. 9. 2016 rozhodla žalovaná podle ust. § 56 odst. 1 písm. d) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), že žalobkyni se snižuje od 18. 10. 2016 výše invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Louny ze dne 8. 9. 2016 je žalobkyně invalidní pro invaliditu II. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě

nepríznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla o 50%. Současně žalobkyně požadovala, aby soud uložil žalované nahradit jí náklady soudního řízení.

V žalobě uvedla, že žalobou napadeným rozhodnutím byla zkrácena na právech nezákonným rozhodnutím na základě nesprávně vyhodnocených důkazů a skutečností, neboť je díky svému dlouhodobě nepríznivému zdravotnímu stavu dlouhodobým poživitelem invalidního důchodu III. stupně, její zdravotní stav se nezměnil, naopak je ze zdravotní dokumentace patrné zvýšené pobírání léčiv, nesoběstačnost a časté somatické bolesti, které jí dlouhodobě brání v běžném životním standardu a vykonávání výdělečné činnosti. Žalobkyně připomněla, že žalovaná oproti prvoinstančnímu rozhodnutí dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti činí 60%. Žalobkyně se domnívá, že žalovaná k tomuto závěru dospěla po objektivnějším vyhodnocení jejího zdravotního stavu, nicméně z rozpětí poklesu pracovní schopnosti 60% - 70% zvolila tu nižší hranici. Žalobkyně spatřuje zásadní poškození svých práv tím, že rozdíl mezi 60% - 70% je právě ta rozhodující hranice pro stanovení II. nebo III. stupně invalidity. Podle žalobkyně tak došlo k nesprávnému vyhodnocení relevantních skutečností. Žalobkyně podotkla, že žalovaná zvolení dolní hranice rozmezí poklesu pracovní schopnosti založila na nepravdivém a ze spisu nevyplyvajícím názoru, že dosud vykonává soustavnou výdělečnou činnost.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě zrekapitulovala průběh správního řízení a dále mimo jiné uvedla, že věc se týká zdravotního stavu, a proto nechť je zdravotní stav žalobkyně posouzen Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem, od jejíhož posouzení by se mělo odvíjet rozhodnutí ve věci.

Právní zástupce žalobkyně při ústním jednání soudu konaném dne 30. 10. 2017 odkázal na písemné vyhotovení žaloby. Vyjádřil přesvědčení, že žaloba byla podána důvodně, o čemž podle jeho názoru svědčí i závěr posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 15. 6. 2017, který si pro účely soudního řízení nechal soud vypracovat, nemá námitek. Vypracovaný posudek považuje za úplný a objektivní. Závěrem právní zástupce žalobkyně nadále navrhoval, aby soud žalobě vyhověl.

Pověřená pracovnice žalované při jednání soudu uvedla, že pro soudní rozhodnutí by měly být určující závěry obsažené v posudku Posudkové komise ze dne 15. 6. 2017, který shledává úplným a objektivním. Závěrem pověřená pracovnice žalované uvedla, že rozhodnutí ve věci ponechává na úvaze soudu a náhradu nákladů řízení nepožaduje, neboť jí ze zákona nepřísluší.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené ust. v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlížet toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování i zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „Posudková komise“) ze dne 15. 6. 2017, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. D. H. ze dne 21. 12. 2016 pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 24. 11. 2016 posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že předchozí závěr posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Louny ze dne 8. 9. 2016 není zcela správný, neboť kvalifikoval zdravotní postižení žalobkyně podle kapitoly V., položky 4, písm. c), s poklesem míry pracovní schopnosti 45 % s 5 % zvýšením této hodnoty dle ust. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“) na celkových 50 %, zatímco lékařka MUDr. H. kvalifikovala zdravotní postižení žalobkyně podle kapitoly XIII., odd. B, položky 2, písm. d), s poklesem pracovní schopnosti 60 %. V námitkovém řízení tedy žalovaná na základě uvedeného posudku dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. B, položce 2, písm. d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 60 %.

Podle ust. § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.

Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle ust. § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.

Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod III. stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 70 % (srov. ust. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni 21. 12. 2016, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, nadále podmínky invalidity III stupně, tj. zda trval pokles její pracovní schopnosti nejméně o 70 %.

Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 21. 12. 2016, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise v Ústí nad Labem, která je v těchto věcech dle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobkyně.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 15. 6. 2017. Žalobkyně byla jednání komise přítomna. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla Posudková komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Louny pak Posudková komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně ke dni 21. 12. 2016 byl 70 %, což odpovídá III. stupni invalidity.

Komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je Sudeckův algoneurodystrofický syndrom pravého ramene, tj. zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. B., položce 2, písm. d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 70 % (rozmezí určené pro toto postižení je 60 % až 70 %). Horní hranici daného rozmezí Posudková komise zvolila vzhledem k ostatním onemocněním, především onemocnění duševnímu. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu ust. § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., nebyla zvýšena, neboť k tomu nebyly objektivní zdravotní důvody.

Závěrem komise uvedla, že na podkladě vyhodnocení stavu žalobkyně odborným psychiatrem dne 3. 4. 2017 je psychické postižení žalobkyně ve středně těžké depresivní fázi, která odpovídá pouze I. stupni invalidity, a proto Posudková komise musela zvolit jako dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav Sudeckův algoneurodystrofický syndrom, neboť ostatní onemocnění žalobkyně nedosahují ani I. stupně invalidity.

Po zhodnocení výše predestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že Posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován

po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace, odborných lékařských nálezů a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Louny, jejíž součástí je lékařská zpráva MUDr. T. N. ze dne 8. 9. 2016. Žalobkyně byla přítomna při jednání komise.

Lékaři Posudkové komise přitom shodně jako posudková lékařka v námitkovém řízení žalované ohledně posouzení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dospěli k závěru, že u žalobkyně se jedná o zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. B., položce 2, písm. d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., avšak z rozmezí 60 % - 70 % zvolili horní hranici míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, tj. 70 %, pro další, zejména duševní, zdravotní komplikace. Posudková komise na rozdíl od posudkových lékařů žalované ohledně míry poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně dospěla k závěru, že dosahuje 70 %, takže z této skutečnosti je patrné, že žalobkyně splnila podmínku invalidity III. stupně dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 70 % míru poklesu pracovní schopnosti.

Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem Posudkové komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek Posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobkyně. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznesly ani žalovaná ani samotná žalobkyně poté, co byly seznámeny s posudkovým závěrem Posudkové komise. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz. např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003 – 50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také je dostupný na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003 – 48 či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008 – 92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).

S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu.

Soud proto napadené rozhodnutí ve výroku rozsudku ad I. pro vadu řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. podle ust. § 78 odst. 1, odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. S ohledem na to, že stejnou vadou jako napadené rozhodnutí, je zatíženo i rozhodnutí první instance, a to rozhodnutí žalované ze dne 22. 9. 2016, č. j. 685 502 0359, přistoupil soud i k jeho zrušení podle ust. § 78 odst. 3 s. ř. s., z důvodu uvedeného v ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobkyně rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní v rozsahu III. stupně invalidity.

Jelikož žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku rozsudku ad II. uložil žalované zaplatit žalobkyni do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě ve výši 6.002,-Kč. Tato částka se skládá z částky 3.000,-Kč za 3 úkony právní služby právního zástupce žalobkyně JUDr. Jaroslava Trkovského po 1.000,-Kč podle ust. § 7 bod 3, § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění po 31. 12. 2012 [převzetí a příprava zastoupení -

§ 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d), účast na jednání - § 11 odst. 1 písm. g)]; dále z částky 900,-Kč za 3 s tím související režijní paušály po 300,-Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. ve znění po 1. 9. 2006, dále z částky 660,-Kč představující výdaje za cestovné k jednání soudu z Loun do Ústí nad Labem a zpět; dále z částky 400,-Kč představující náhradu za pomeškaný čas právního zástupce žalobce v trvání 4 započatých půlhodin v souvislosti s jeho cestou k jednání soudu podle ust. § 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. ve znění po 1. 9. 2006, a to za každou započatou ½ hodinu po 100,-Kč; a dále z částky 1.042,-Kč odpovídající 21% DPH, kterou je právní zástupce žalobkyně povinen podle zvláštního právního předpisu odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly vyjmenovány.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 30. října 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:

I. T.